

højtærede Formand, Medlem af det andet høje Ting, Hr. Piper, som „ikke kan lide“ det Forslag, her foreligger.

Den højtærede Minister udtalte gentagende, at jeg havde rettet en voldsom Kritik imod Lovforslaget. Jeg maa beklage, om den højtærede Minister opfattede det saaledes, det har nemlig ingenlunde været min Hensigt. Jeg har, da jeg havde Ordet i Forgaars, udtrykkelig dæmpet min Bømmelse, anvendt saa milde Udtryk, som det var muligt under Hensyn til hele Lovforslagets slette, løse og taagede Affattelse. Der var ikke andre Udtryk mulige end dem, jeg anvendte, der var ikke blidere Udtryk overfor et saadant Produkt som det foreliggende. Nu siger saa den højtærede Minister: hvis jeg vilde have underkastet de indenrigsministerielle Forslag, som fremkom i den Periode, da det ærede Medlem var Indenrigsminister, en tilsvarende Kritik, kunde jeg saamænd have fundet meget at sige. Jeg beklager, at den højtærede Indenrigsminister, det tidligere ærede Medlem Hr. Hauge, ikke har anvendt sin Indsigt i de Spørgsmaal, som behandlede i den Periode, da jeg var Minister, til at faa Forslagene saa gode som muligt, ogsaa formelt. Jeg har nemlig paa dette Omraade ikke paa noget Tidspunkt mærket noget til det ærede Medlems Indsats.

Men den højtærede Minister har fuldkommen Ret, naar han siger, at mine Ord vel formelt er rettet imod ham, og han føjede til: mod Ministeriets Embedsmænd — dem er der jo ingen Adgang til at rette Ord imod i Almindelighed under vore Forhandlinger i dette høje Ting, og det har jeg heller ikke haft til Hensigt —, men reelt var min Kritik rettet imod det Udvalg indenfor Købehavns Kommunalbestyrelse, som har udarbejdet Forslaget, og for saa vidt ogsaa imod Kommunalbestyrelsen, som uden videre har givet det Tilslutning. Deri har den højtærede Minister Ret. Men han maa ikke glemme, at Ansvaret for Forslaget rækker for det kommunale Udvalg og for Kommunalbestyrelsen ikke længere end til det Øjeblik, det bliver afleveret til den højtærede Minister. Efter at han har overtaget det og gjort det til sit, er Ansvaret hans.

Og naar den højtærede Minister i denne Forbindelse har omtalt Ministeriets Embedsmænd, vil jeg sige, at hvis de havde faaet Lejlighed til en selvstændig Behandling af denne Sag, tror jeg ikke, at der derudaf var fremkommet et Forslag, som i det væsentlige var af det Indhold som det her foreliggende. Men det ved jeg i hvert

Tilfælde, at alt dette, som nu med Rette kan fremføres om Uklarheden, slet Form gennem saa at sige alle dette Lovforslags Paragraffer, vilde man ikke have mødt, hvis en selvstændig Bearbejdelse af Indenrigsministeriets saare sagkyndige Embedsmænd havde fundet Sted. Derfor bør den Skæbne, som dette Forslag vil lide med Hensyn til dets Form og med Hensyn til de enkelte Paragraffers Indhold, blive i Fremtiden den højtærede Minister en Advarsel imod at behandle et Forslag indbragt udefra paa den Maade, som han har gjort i det her foreliggende Tilfælde.

Den højtærede Minister udtaler, at jeg har rettet en sproglig Kritik imod Forslaget, og siger heroverfor, at det er muligt, Forslaget sproglig set kunde have været bedre affattet her og dér, men ingen kan jo dog være i Tvivl om, hvad Meningen er. Nu vil jeg sige til den højtærede Minister, at han tager virkelig fejl af Rækkevidden af min Kritik, naar han tror, den indskrænker sig til det rent sproglige. Sproglig set er Forslaget slet paa mange Punkter. Den højtærede Minister har gjort Indrømmelse paa et enkelt, og jeg beklager ham i og for sig, jeg forstaar vel, at det var svært for ham at skulle gøre Indrømmelser paa flere Punkter. Hvis han havde været saa frit stillet, som jeg er overfor denne Sag, er det jo muligt, han ikke vilde have mødt adskillige af dette Forslags Bestemmelser med en saadan Forhaandsvelvilje overfor det sproglige, som det nu ganske naturligt maa være Tilfældet. Men det er ikke blot det formelle, ikke blot det sproglige, det er galt med; Forholdet er det, at paa en Række Punkter fører dette Forslag ud i en fuldkommen Uklarhed, det giver, hvis det gennemføres i alt væsentligt, som det her foreligger, Adgang til Fortolkningskunster, som vil skabe en Usikkerhed paa hele dette Omraade og, saa længe vi holder os til Boligretten — og den kommer vi jo i denne Forbindelse, hvad Sagernes Afgørelse angaar, vel ikke udenom — vil kunne foranledige højst forskellige Afgørelser med Hensyn til den samme Sag ud over Landet, hvor Boligretter findes, saaledes at vi ikke paa nogen Maade faar Vished for Tilvejebringelse af den Ensartethed i Behandlingen af disse Spørgsmaal, som man netop har tilsigtet efter de Udtalelser, der er fremsat om Forslaget.

Den højtærede Minister siger, at den Anke, jeg har rettet imod § 1, er fuldkommen uberettiget. § 1, siger den højtærede Minister, indeholder ingen Uklarhed, der er ingen sproglig Ubehjælpssomhed; det hele er